

Nujnost in svoboda

Gino
Brazzoduro

LETALIŠČE — NUJNOST IN SVOBODA

Ogledujem si vrsto
bleščečih reaktivcev,
ki se premikajo gibčno kot ribe
v akvariju strogih in vnaprej
določenih možnosti.

Zbegan cekinček
pa čisto svobodno frfota
in boječe leta
po svoji kratkotrajni
in neskončni modrini.

NA ŠKOLJU

Na školju
sredi oceana
zbiram redko deževnico,
travne bilke,
alge.

V tišini
še vedno hrumenje
daljnih viharjev.

Oko ne išče več
jader na obzorju,
mirno sledi
galebovo perutnico
in šviganje lastovke.

Senca spominov
ponovno kroži
okrog srca,
starodavne
sončne ure.

TRINOGU Večji
od res ogromne Keopsove
piramide,
mnogo, mnogo večji
je tvoj mavzolej:
vsak zločin
lepo obklesan kvader,
obtežen z žalovanji
in sramoto.

Visoko
in še višje
v neskončnem niču —
tvoja slava.

VAE VICTORIBUS Gorje vam,
zmagovalci!

Triumfu je že vnaprej zapisano,
da bo nosil krivdo zmage.

V podtalnih rovih zgodovine
brezimni premaganci
že tiho pripravljajo
vaše uničenje.
So že zapalili zažigalno vrvco,

ki bo spremenila v pepel
zmagovavsko ošabnost.

Gorje vam,
zmagovalci!

NOKTURNO
NA VASI

V blagi nočni tihoti
svetla nitka potoka prestopa
senco za hišami.
Ođteka se s streh na dvorišče
nebeška lunina
rosa.
Dihljajo v vetru
krhke sanje veje.

Trnje spomina
se zadre v spečo spokojnost
sveta.

JULIJSKE
ALPE

Odpočivamo se na vrhu.
Za nami strmo skalovje,
ki smo ga pravkar premagali vsi zasopli
in z razbijajočim srcem.
Pred nami
strmoglava prostranost mraku.
Z nami le globoki
glas tišine
in sinje krilo
vetra.

NEKO MESTO

V zraku še vedno drhti
čar nekdanje svetlobe.

V neobljudeni senci tišine
samo glasovi,
in prikazni.

Stvari okoli
— od nekdanj zgubljene

in tuje za vselej —
še vedno imajo žive poglede
mladih oči.

Sanje,
vznemirljivo plahutanje kril
nad svetom.

Prevedla Jolka Milič